

ja Prantsuse maalt; agga kui aega möda nende parved ikka paksumaks paisusid ja korraliste seatud wäe ulgad Saksa maalt läbbi affasid käima, seal wöttis ka suur ulk Sakslasi risti õlale ja läks tele. — Ei nähtud siin nisuggust wäggewat sõa-wäe pealikut, kes sedda mitmelt mailt kokko korjatut rahwa koggu ühheskoos ülle olleks wallitsenud. Igga üks wüerst ehk krahw, kes risti tähte wasto wõtnud, ja rikkuse ning wolli polest teistest kangem näitas, wöttis ossa sõa-mehhi oma lippe alla. Üks suurtsuggu sõa-mees, nimega Gottwrid Bouillon, olli pealikute ulgas kõige kuulsam; tema olli wahwas, õiglane, lahke meeliline ja wagga, sellepärast kõik tedda armastasid. Teiste suremate sõa-pealikute nimed on: Eustah ja Balduin (Gottwridi wenna), üllemal nimetud krahw Raimund, hertsog Robert, Normandie maalt, krahw Robert, üks rikkas, wahwas sõa-mees, krahw Hugo, krahw Stephan Blois, wüerst Boemund, Taranti linnast, tema issa Robert Guiskard, ja leslepöeg Tancred.

Targalt olli nõuu petud, et suur wäggi mitte ühte teed ei piddand minema, sest muido olleks otsata rahwa ulk nende madele wägga raskest läinud, kust te läbbi käis. Konstantinopeli linnas piddid sõa-wäggede arrud kõik üksteistega ühendatud sama. Senni kui würestid ristisõidule ennast walmistasid, näitas, leiku lõppetusel ette wõetut tele miniko aeg, mitmele jubba ülleliig pikkaline. Üllemal nimetut ristisõido kihjutaja Amienssi Peter tulli jubba kew-

wadel 1096 ühhe kokko korjatut sõa-wäe ulgaga, kellel ei korraliste sõa-riistu, ei rahha egga obbose wägge ei olnud, waid enamist kehwas rahwas ja pühha ana rändajatest kokko olli pandud, ja kus kõik ilparakad, mis teised pealikud ärrapõlganud, tenistust ollid leidnud. Peetrile seltsimehheks assus üks Prantsuse rütel, Walter Pefsejo nimi, kellel nisama narrakas sõa-wäggi kui Peetrisgi olli. Walteril olli 15 tuhhat jalla-wägge, agga ei mitte enam kui kahheksa rüütliid. Kölni linnas Saksa-maal lahkusid Walter ja Peter teine teisest, ja Walter peasis õnnetuseta Saksamaalt ja Ungari maalt oma wäega läbbi; agga Bulgari rahwas ei tahtnud mona müia, mis läbbi Bulgari linna al tülli tõusis, ja palju ristisõitjaid otsa sai. Mattule aega pärrest sedda mäsfamist surri ka Walter, tema wenna poeg Walter (sõimo nimega „tühhipung“), tõusis pealikuks, jättis surema ossa wägge mahha, ja jõudis wimaks ühhe pissokese ulgaga Konstantinopeli linna. Ka Peetri tekäik olli mitmel tükkil waetwaline olnud, enne kui ta senna jõudis; temal olli nellikümment tuhhat inimesi, ja sest, et mona koormad waenlaste kätte ollid sanud, tõusis neil libbe nälg teel kätte. Konstantinopeli keiser Aleksijs andis Peetri palwe peale näljatse sõa-wäele mona ja abbi, ja kitis nõuu, et Peter nikaua otama jääks kunni surem wäggi senna jõuaks, sest et tema rahwas üksi Turklase wasto ei jõuaks panna. Agga ristisõitjad ei wõtnud keistri mõnusat nõuu kuulda, waid pallusid